

De douaneautoriteiten kunnen, overeenkomstig de nieuwe bepaling, een in het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde natuurlijke persoon toestaan gebruik te maken van een buiten dat gebied met een schriftelijke overeenkomst gehuurd voertuig. Als voorwaarde voor de toestemming voor dat gebruik geldt dat de landen waar de voertuigen worden gehuurd en ingeschreven, onder vergelijkbare omstandigheden toestemming verlenen voor tijdelijke invoer van in het douanegebied van de Gemeenschap gehuurde en ingeschreven voertuigen. Het voertuig wordt uiterlijk 8 dagen na het van kracht worden van de overeenkomst wederuitgevoerd of wordt met het oog op latere wederuitvoer bij de verhuuronderneming teruggebracht.

(¹) PB L 197 van 29.7.1999.

(²) Handelingen van het Europees Parlement nr. 4-531 (januari 1999).

(2001/C 53 E/122)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1179/00
van Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Baskische taal in de autonome gemeenschap Navarra

De juridische regeling met betrekking tot de Baskische taal in Navarra is vastgelegd in de regionale Wet 18/1986 van 15 december 1986 betreffende het Baskisch. Deze wet verdeelt het grondgebied van Navarra in drie taalgebieden: een Baskischtaalig gebied, waar Baskisch en Spaans beide als officiële taal worden erkend, en een gemengd en een niet-Baskischtaalig gebied, waar het Spaans de enige officiële taal is. Volgens de regering van Navarra wordt het Baskisch gesproken door 70 % van de bevolking in het Baskischtaalige gebied, 21 % in het gemengde gebied en 7 % in het niet-Baskischtaalige gebied.

In het Baskischtaalige gebied, waar het Baskisch als officiële taal is erkend, zijn het onderwijs en ook de administratie tweetalig. In het gemengde gebied is de taal niet officieel erkend en geldt het beginsel van vrijwilligheid. In het niet-Baskischtaalige gebied heeft het Baskisch absoluut geen rechten. In het onderwijs is het Baskisch een keuzevak, en ondanks de bestaande vraag is er geen openbaar onderwijs in het Baskisch. De overheidsdiensten in dit gebied zijn niet verplicht en hebben ook niet de middelen om de burgers in deze taal te woord te staan. Aan de enige openbare universiteit van de autonome gemeenschap wordt evenmin onderwijs in het Baskisch verstrekt. De studie van het Baskisch is onlangs gelijkgesteld met de studie van vreemde talen zoals het Engels of het Frans.

De regionale Wet 13/1986 betreffende het Baskisch erkent het Baskisch als streektaal in Navarra. Het Europees Parlement heeft in dit verband talrijke resoluties aangenomen, bijvoorbeeld de resolutie van 30 oktober 1987, waarin de lidstaten wordt aanbevolen „het onderwijs in de regionale en minderheidstalen officieel op basis van gelijkheid met het onderwijs in de landstalen te organiseren”. De resoluties van 9 februari 1994, 17 december 1998 en 16 maart 2000 zijn van dezelfde strekking.

Is de Commissie op de hoogte van deze situatie? Meent de Commissie niet dat de huidige situatie in het niet-Baskischtaalige gebied duidelijk indruist tegen wat in deze resoluties is vastgesteld? Meent de Commissie niet dat op de vooravond van het Europees Jaar van de talen bijzondere aandacht moet uitgaan naar gevallen zoals het Baskisch in Navarra? Is de Commissie voornemens een verslag op te stellen over de eerbiediging van de culturele verscheidenheid in de lidstaten, in overeenstemming met de beginselen van artikel 151 van het Verdrag?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(14 juni 2000)

Respect voor de taalkundige en culturele verscheidenheid is één van de hoekstenen van de Unie. De Commissie neemt kennis van de door de geachte afgevaardigde verstrekte informatie over de situatie van de Baskische taal in de Comunidad Foral de Navarra.

De Commissie heeft op haar bevoegdheidsgebied actie ondernomen, b.v. door het opstellen van een verslag over de situatie van de regionale en minderheidstalen in de Unie (de „Euromosaic”-studie) en door het verlenen van financiële steun voor het behoud en de bevordering van regionale en minderheidstalen, alsook door het ondersteunen van het Europees Bureau voor minderheidstalen en het Mercator-informatienetwerk. De Commissie heeft ook in het kader van andere communautaire programma's initiatieven in verband met regionale en minderheidstalen gefinancierd.

Wat het Europees Jaar van de talen betreft, is het hoofdoel van dit initiatief het vergroten van het bewustzijn van het belang van het leren van talen. Alle door de lidstaten aangegeven talen voor de uitvoering van het Europees Jaar van de talen zullen ongeacht hun status gelijke toegang tot het programma krijgen.

Als onderdeel van haar actie voor het behoud en de bevordering van regionale en minderheidstalen is de Commissie van plan een studie uit te voeren naar de regionale en minderheidstaalgemeenschappen in de huidige Unie. Dit project zal op grond van de resultaten van de Euromosaic-studie een bijgewerkt overzicht bieden van onder meer de positie van dergelijke talen in de nationale, regionale en lokale juridische, administratieve en onderwijssystemen.

(2001/C 53 E/123)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1180/00

van Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Kinderen in vliegtuigen

Luchtvaartmaatschappijen hanteren verschillende veiligheidsnormen voor kinderen zonder eigen zitplaats. Sommige luchtvaartmaatschappijen hebben als regel dat kinderen niet vervoerd mogen worden terwijl zij in een veiligheidsstoeltje zitten dat is bevestigd aan de veiligheidsgordels van een vliegtuigstoel. Kinderen moeten in dat geval tijdens het opstijgen en landen op schoot zitten. Sommige luchtvaartmaatschappijen vereisen dat het kind met een speciale gordel wordt bevestigd aan de veiligheidsgordel van een volwassene. Andere luchtvaartmaatschappijen stellen een dergelijke eis niet.

Gezien het voorgaande zou ik de Commissie willen vragen welke middelen haar ten dienste staan ter verbetering van de veiligheid van jonge reizigers in vliegtuigen van luchtvaartmaatschappijen die binnen de Europese Unie diensten onderhouden. Welke maatregelen wil zij nemen om na te gaan op welke wijze voorzieningen voor kleine kinderen in vliegtuigen verbeterd kunnen worden, bijvoorbeeld in de vorm van bepaalde systemen voor vliegtuigstoelen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(15 juni 2000)

De regulering van de veiligheid van de passagiers aan boord van vliegtuigen voor de burgerluchtvaart die door een in de Gemeenschap gevestigde exploitant voor commercieel luchtvervoer worden gebruikt, behoort momenteel tot de verantwoordelijkheid van elke lidstaat, en dit verklaart de door het geachte parlementslid vermelde verschillende behandeling.

De geharmoniseerde technische voorschriften en administratieve procedures met betrekking tot bepaalde aspecten van de veiligheid in de burgerluchtvaart zijn reeds vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad van 16 december 1991⁽¹⁾. Onlangs heeft de Commissie aan de Raad en het Parlement een wijziging⁽²⁾ van deze verordening voorgesteld die erop gericht is het toepassingsgebied ervan uit te breiden tot gemeenschappelijke voorschriften voor de vluchtactiviteiten van commerciële vliegtuigen. Momenteel worden nog meer studies over deze kwestie uitgevoerd.

Met betrekking tot kinderen en veiligheidsgordels mag een stoel volgens deze voorschriften slechts door twee personen worden bezet als één ervan een kind is, op voorwaarde dat dit kind naar behoren wordt omgord door een aanvullende lusgordel of een ander beveiligingsmiddel. Dit impliceert ook dat kinderen in andere gevallen zoals elke andere passagier moeten worden behandeld en op een stoel moeten worden geplaatst met hun eigen veiligheidsgordel. Er zijn evenwel geen specifieke voorschriften vastgesteld om veiligheidsstoeltjes te bevestigen op vliegtuigstoelen.

De goedkeuring van deze wijzigingsverordening zal resulteren in een geharmoniseerde reeks juridisch bindende operationele veiligheidsvoorschriften in de Gemeenschap op dit gebied.

⁽¹⁾ PB L 373 van 31.12.1991.

⁽²⁾ COM(2000) 121.